

Henryk Wiklak

Sarnowo, pow. Włocławek. Stanowisko I

Informator Archeologiczny : badania 6, 44-45

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

przypadkach były to jamy typu zasobowego, a w jednym stwierdzono palenisko z zawartością dużej ilości węgla drzewnego, ceramiki, kości zwierzęcych i przepalonych krzemieni. Z ogólnej liczby jam najwięcej jest związanych z kulturą pucharów lejkowatych, znacznie mniej z kulturą lendzielską i z kulturą łużycką. Ponadto stwierdzono obecność dwu neolitycznych warstw kulturowych zalegających na głębokości 40 cm, o miąższości 30 i 105 cm, jak również dużych zaciemnień nieokreślonego pochodzenia z bogatym materiałem zabytkowym w postaci ceramiki, narzędzi i półsurowca krzemienno-węglu drzewnych, kości zwierzęcych. Określenie funkcji tychże zaciemnień na obecnym etapie badań jest jeszcze niemożliwe, ponadto częściowo uległy zniszczeniu przez wybieranie piasku.

Badania będą kontynuowane. .

RUSZKÓW II, pow. Koło

Stanowisko 3

patrz mezolit

SANDOMIERZ, Collegium Gostomiensium

patrz wczesne średniowiecze

SARNOWO, pow. Włocławek

Stanowisko I

Muzeum Archeologiczne
i Etnograficzne w Łodzi

Badania prowadził dr Henryk Wiklak,
Finansowało Muzeum Archeologiczne
i Etnograficzne w Łodzi oraz WKZ
w Bydgoszczy. Kontynuowanie prac z
lat ubiegłych. Cmentarzyisko grobowców
kujawskich z II okresu neolitu polskiego,
kultury pucharów lejkowatych.

Zrekonstruowano grobowiec nr 8, ustawiono 5 tablic informacyjnych i zdjęto dwie warstwy mechaniczne na grobowcu nr 9. Grobowiec nr 8 odbudowano całkowicie, uporządkowano wokół niego teren, obsiano trawą i ustawiono tablicę informacyjną. Podczas odbudowy ustawiono 138 m bieżących gładów polnych. Dzięki pomocy Muzeum we Włocławku i innych instytucji włocławskich przewieziono z Włocławka 30 gładów do odbudowy omawianego grobowca. Wymiary grobowca po odbudowie: długość 72 m, szerokość w czole 8 m, w wierzchołku 1,5 m, wysokość w czole 3 m, a w wierzchołku 1,5 m.

Wykonano 5 tablic barwnych na blasze ocynkowanej umieszczonych na podkładach z desek drewnianych; a/ 4 tablice informacyjne z tekstem, ilustracją

grobowca - ustawiono na grobowcach 1, 4, 7, 8, b/ 1 tablicę informacyjną z tekstem i planem sytuacyjnym stanowiska 1 w Sarnowie - ustawiono przy wejściu na teren obiektu.

W następnym sezonie badawczym planowane jest kontynuowanie badań na grobowcu nr 9.

SĄSPÓW, pow. Olkusz
Schronisko skalne nr 360

Zakład Epoki Kamienia i
Zakład Archeologii Małopolski IHKM PAN
w Krakowie

Badania prowadził mgr Jacek Lech
z udziałem mgr Elżbiety Jastrzębskiej
i mgr Iwa Sawickiego. Finansował IHKM
PAN. Pierwszy sezon badań. Neolityczne
pracownie krzemieniarskie kultury len-
dzielskiej.

Schronisko skalne nr 360 /s.g. K. Kowalskiego/, położone jest w początkowej części Doliny Sąspowskiej, około 2-3 m ponad współczesnym dnem doliny. Badania miały za zadanie ustalić czy w schronisku skalnym nr 360 znajdują się pozostałości osadnictwa związanego z eksploatacją kopalni.

Usuując hałdy ziemi, w celu odczyszczenia zarysu schroniska, uzyskano dużą ilość materiału krzemienno-organicznego o charakterze pracownianym, pokrytego naciekami wapiennymi. Znaleziono rdzenie pozwalają wiązać go z kulturą lendzielską. Jak wykazał założony wykop kontrolny, w większej części schroniska osady holoceńskie zostały całkowicie zniszczone. W wykopie stwierdzono występowanie kilku warstw lessowo-gruzistych, o miąższości 182 cm, ze szczątkami bogatej fauny drobnych gryzoni i ślimaków oraz późnoplejstoceniską warstwę kulturową /popiół/ pozbawioną zabytków.

Duża ilość zabytków krzemienno-organicznych występuje we współczesnym deptaku schroniska, w części przyotworowej. Być może jest to pozostałość zniszczonej obecnie neolitycznej warstwy kulturowej. Z jednego sita utworu wziętego stamtąd do szlamowania otrzymano 2100 łusek krzemienno-organicznych. Na założenie w tym miejscu wykopu nie uzyskano zgody właścicieli schroniska.

Znajdujące się w schronisku pozostałości kulturowe są obecnie silnie zniszczone. W najbliższym czasie ulegną ostatecznej zagładzie, o ile nie zostaną przeprowadzone badania ratownicze. Ze względu na interesujące bezpośrednio